

**Комунальний заклад вищої освіти
«Дніпровська академія неперервної освіти»
Дніпропетровської обласної ради**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Ректор КЗВО «ДАНО» ДОР»

В.В. Сиченко

«29» червня 2026 р.

**ОСВІТНЯ ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації педагогічних працівників
закладів загальної середньої освіти на тему:
«Партнерська взаємодія вчителя й учня
крізь призму соціально-емоційного навчання»**

Введено в дію наказом
КЗВО «ДАНО» ДОР»
від « 29 » червня 2026 № 141

Дніпро – 2026

Розробник: Савченко В.А., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри виховання та культури здоров'я Комунального закладу вищої освіти «Дніпровської академії неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради».

Напрямок підвищення кваліфікації:

Професійний розвиток педагогічних працівників закладів загальної середньої освіти у сфері педагогіки партнерства, соціально-емоційного навчання, розвитку емоційно-етичної, комунікативної та здоров'язбережувальної компетентностей (відповідно до п. 7.2 Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників).

Розроблено на основі типової програми:

Типова програма підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів загальної середньої освіти на тему «Соціально-емоційне навчання як інструмент розвитку наскрізних умінь учнів Нової української школи», затверджена наказом Міністерства освіти і науки України № 1465 від 04.11.2025 року.

Термін дії програми: з 2026 року до 2031 року.

Програма є чинною протягом п'яти років із моменту її затвердження та може бути оновлена або продовжена з відповідною відміткою розробника.

Рецензенти

Швидун Віктор Миколайович – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри загальної та спеціальної педагогіки Комунального закладу вищої освіти «Дніпровської академії неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради» (внутрішній рецензент).

Шуба Вікторія Вікторівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки та психології Науково-навчального інституту «Придніпровської державної академії фізичної культури і спорту» УДУНІ (зовнішній рецензент).

Особи, які забезпечують виконання програми:

Москаленко Н.В., доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор, професор кафедри виховання та культури здоров'я Комунального закладу вищої освіти «Дніпровської академії неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»

Пасічник Л.В., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри соціально-гуманітарної освіти Комунального закладу вищої освіти «Дніпровської академії неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»,

фахівець з педагогіки партнерства та комунікативних технологій.

Савченко В.А., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри виховання та культури здоров'я Комунального закладу вищої освіти «Дніпровської академії неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради», автор і тренер програм з соціально-емоційного навчання.

Сілошенко І.А., магістр, старший викладач кафедри виховання та культури здоров'я Комунального закладу вищої освіти «Дніпровської академії неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради», практичний досвід роботи у сфері здоров'язбереження та виховної діяльності.

Ховрякова Т.І., доктор філософії галузь знань Педагогіка, спеціальність Освітні, педагогічні науки, вчитель біології Комунального закладу освіти "Криворізький ліцей-інтернат з посиленою військово-фізичною підготовкою" Дніпропетровської обласної ради", залучений фахівець у сфері психолого-педагогічного супроводу освітнього процесу.

ПОГОДЖЕНО

На засіданні кафедри виховання та культури здоров'я комунального закладу вищої освіти "Дніпровська академія неперервної освіти" Дніпропетровської обласної ради"

Протокол від « 04 » червня 2026 року № 10.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою комунального закладу вищої освіти "Дніпровська академія неперервної освіти" Дніпропетровської обласної ради"

Протокол від 25 червня 2026 року № 15

©КЗВО «ДНО» ДОР»

©Савченко В.А.

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Актуальність освітньої програми:

Сучасна українська школа переживає глибокі трансформаційні процеси, визначені Концепцією Нової української школи, Державними стандартами початкової та базової освіти, а також оновленим баченням ролі педагога. У центрі цих змін перебуває побудова партнерських взаємин між учителем, учнем і батьками, що визнається ключовою умовою успішного освітнього процесу та формування безпечного середовища.

Партнерська педагогіка ґрунтується на принципах взаємоповаги, довіри, діалогу, співпраці й відповідальності. Проте ефективна реалізація цих принципів неможлива без розвитку в педагога і учнів соціально-емоційних компетентностей — здатності усвідомлювати й регулювати свої емоції, розуміти інших, налагоджувати продуктивні стосунки, конструктивно вирішувати конфлікти.

У контексті викликів сьогодення — воєнних, соціальних, психологічних — значно зростає потреба в емоційно безпечному освітньому середовищі. Діти часто перебувають у стані тривожності, стресу, нестабільності, що потребує від педагога не лише професійних знань, а й високої емпатії, чутливості, володіння техніками СЕН.

Саме соціально-емоційне навчання (СЕН) стає ефективним інструментом для:

- ✓ профілактики емоційного вигорання учнів і педагогів;
- ✓ зміцнення психологічної стійкості;
- ✓ налагодження діалогу та взаємодії між учасниками освітнього процесу;
- ✓ запобігання булінгу та виникненню конфліктів;
- ✓ формування культури взаємопідтримки й партнерства.

Актуальність програми також визначається положеннями Професійного стандарту педагога, який підкреслює значення компетентності педагогічного партнерства, емоційно-етичної, комунікативної та здоров'язбережувальної компетентностей. Опанування інструментів СЕН безпосередньо сприяє розвитку цих компетентностей, забезпечуючи професійне зростання педагога та підвищуючи якість освітнього процесу.

У сучасних умовах педагог стає не лише носієм знань, а й фасилітатором, наставником, модератором емоційно безпечного освітнього простору. Тому формування вчителя як партнера, здатного будувати довірливі взаємини з учнями через призму соціально-емоційного навчання, є критично важливим завданням системи післядипломної педагогічної освіти.

Освітня програма розроблена відповідно до чинної нормативно-правової бази України у сфері освіти. Зокрема, вона ґрунтується на Концепції “Нова українська школа”, законах України “Про освіту” та “Про повну загальну середню освіту”, професійному стандарті “Вчитель закладу загальної середньої

освіти”, Державному стандарті базової середньої освіти, державному стандарті профільної середньої освіти, Типової програми підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів загальної середньої освіти на тему *“Соціально-емоційне навчання як інструмент розвитку наскрізних умінь учнів Нової української школи”* затверджена наказом Міністерства освіти і науки України № 1465 від 04.11.2025 року.

Програма відповідає сучасним запитам педагогічної спільноти, нормативним вимогам МОН України та спрямована на оновлення і поглиблення професійних компетентностей педагогічних працівників а також сприяє підвищенню якості освіти в умовах змін та викликів сьогодення.

Цільова група: педагогічні працівники закладів загальної середньої освіти (далі ЗЗСО) (учителі, класні керівники, асистенти вчителя, заступники директора, психологи, соціальні педагоги).

Обсяг (тривалість):

30 академічних годин (1 кредит ЄКТС), у тому числі:

- ✓ лекції – 6 годин (20 %);
- ✓ практичні заняття / тренінги – 18 годин (60 %);
- ✓ самостійна робота – 6 годин (20 %).

Особливості реалізації програми:

Програма реалізується у дистанційній формі з використанням інтерактивних методів навчання, тренінгових технологій, практичних кейсів і цифрових інструментів. Реалізація програми передбачає залучення науково-педагогічних працівників і практиків, які мають досвід упровадження соціально-емоційного навчання та педагогіки партнерства.

Форма підвищення кваліфікації: інституційна форма – дистанційна.

Форма підсумкового контролю: підсумковий проєкт + презентація.

Мета підвищення кваліфікації: Підвищення професійної компетентності педагогічних працівників щодо впровадження соціально-емоційного навчання та побудови партнерської взаємодії з учнями з метою формування безпечного, підтримувального освітнього середовища.

Завдання підвищення кваліфікації:

- ✓ поглибити знання педагогів про теоретичні засади соціально-емоційного навчання;
- ✓ сформувати навички партнерської комунікації та взаємодії з учнями;

- ✓ удосконалити здатність створювати психологічно безпечне освітнє середовище;
- ✓ розвинути вміння інтегрувати інструменти СЕН у щоденну педагогічну практику;
- ✓ сприяти професійній рефлексії та саморозвитку педагогів.

Перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться:

Компетентнісний результат (з урахуванням Професійного стандарту педагога)

•Емоційно-етична компетентність (Б2)

- ✓ здатність здійснювати емоційну саморегуляцію;
- ✓ розвиток емпатії, ненасильницької комунікації;
- ✓ реалізація педагогіки партнерства та взаємоповаги.

Компетентність педагогічного партнерства (Б3)

- ✓ Партнерська взаємодія з учнями;
- ✓ Партнерська взаємодія з батьками;
- ✓ Співпраця з колегами та командна робота;
- ✓ Технології партнерства в освітньому процесі.

Здоров'язбережувальна компетентність (Б2)

- ✓ Створення безпечного й підтримувального освітнього середовища;
- ✓ Підтримка психічного, емоційного та соціального благополуччя учнів
- ✓ Пропагування здорового способу життя
- ✓ Власна культура здоров'я педагога.

Очікувані результати підвищення кваліфікації:

За результатами навчання за Освітньою програмою слухачі набудуть необхідних знань, сформують та удосконалять здатності щодо:

- ✓ теоретичних засад соціально-емоційного навчання (СЕН) та сучасних наукових підходів до його впровадження в освітньому середовищі;
- ✓ будування взаємини у форматі педагогіки партнерства, з повагою до особистості учня;
- ✓ формування в учнів умінь співпрацювати, домовлятися, розподіляти ролі, брати відповідальність за групові рішення;
- ✓ застосування СЕН як інструменту зміцнення позитивної комунікативної культури класу;
- ✓ ефективного застосовувати інструментів СЕН у щоденній педагогічній практиці;
- ✓ використовувати партнерські та кооперативні форми взаємодії вчителя й учня під час навчального процесу;
- ✓ організації освітнього процесу таким чином, щоб забезпечити

розвиток емоційних, соціальних та наскрізних умінь учнів;

✓ створення безпечного, здорового освітнього середовища, сприятливого для емоційного розвитку й набуття наскрізних умінь усіма учасниками освітнього процесу.

Система та критерії оцінювання результатів:

Оцінювання здійснюється за результатами виконання підсумкового проєкту та його презентації. Прохідний поріг – не менше 60 % виконаних завдань.

Документ про підвищення кваліфікації

Свідоцтво про підвищення кваліфікації устанавленого зразка.

Вартість:

Вартість навчання – _____ грн.

1. НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

Програмою передбачено поєднання лекційних, практичних (тренінгових) форм роботи та самостійної діяльності слухачів із використанням інтерактивних методів навчання, аналізу педагогічних ситуацій, кейс-методу та цифрових інструментів.

Особливістю реалізації Програми є практико-орієнтований характер навчання, спрямований на формування в педагогів умінь упроваджувати соціально-емоційне навчання та будувати партнерську взаємодію з учнями в реальних освітніх ситуаціях.

Самостійна робота передбачає опрацювання теоретичних матеріалів, виконання індивідуальних завдань, розроблення елементів власного педагогічного кейсу та підготовку підсумкового проєкту.

Підсумкові заходи включають виконання підсумкового проєкту та захист (презентацію) підсумкового проєкту.

Зміст Програми складається з **2 модулів та 9 взаємопов'язаних тем**. На етапі завершення навчання за Програмою слухачі складають підсумковий проєкт та захищають його. Максимальна кількість балів — **100**. Прохідний бал — **60**. Учасники, які успішно пройшли навчання та захистили підсумковий проєкт, отримують **сертифікат підвищення кваліфікації**.

Кількість годин, що відводиться на засвоєння змісту Програми, складає **30 годин**, з них: **6 год** — лекційні заняття, **16 год** — практична робота, **6 год** — самостійна робота, **2 год** — контрольні заходи.

Навчально-тематичний план

Назва навчальних тем	Кількість годин				
	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Контрольні заходи	Усього
Модуль 1. Теоретичні засади партнерської взаємодії та соціально-емоційного навчання (СЕН)					
Тема 1.1 Партнерська педагогіка як основа сучасної взаємодії вчителя й учня		2	2		4
Тема 1.2 Соціально-емоційне навчання: концепції та наукові підходи	2				2
Тема 1.3 Побудова партнерської взаємодії: комунікація та взаємодія	2				2
Тема 1.4 Створення психологічно безпечного		2	2		4

середовища					
Разом за модулем 1	4	4	4		12
Модуль 2. Практика впровадження партнерської взаємодії у контексті СЕН					
Тема 2.1 Методи й інструменти СЕН у щоденній педагогічній практиці	2	2	2		6
Тема 2.2 Інтерактивні вправи для розвитку партнерської взаємодії		2			2
Тема 2.3 Трансформація класного середовища засобами СЕН		2			2
Тема 2.4 Розробка власного педагогічного кейсу		2			2
Тема 2.5 Використання цифрових технологій для підтримки партнерської комунікації між учителем і учнем		4			4
Разом за модулем 2	2	12	2		16
Контрольні заходи				2	
Усього	6	16	6	2	30

2. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Модуль 1. Теоретичні засади партнерської взаємодії та соціально-емоційного навчання (СЕН)

Тема 1.1 Партнерська педагогіка як основа сучасної взаємодії вчителя й учня

Анотація: Тема розкриває сутність партнерської педагогіки як сучасної моделі взаємодії між учителем та учнем, що ґрунтується на принципах взаємоповаги, довіри, рівноправного діалогу та спільної відповідальності. Розглядаються теоретичні засади партнерства в освіті, його зв'язок із соціально-емоційним навчанням, роль учителя як фасилітатора та наставника, а не контролера. Акцентується увага на створенні безпечного й підтримувального освітнього середовища, розвитку автономії та активності учнів, формуванні ефективної комунікації та спільного прийняття рішень. Тема спрямована на осмислення трансформації педагогічних ролей у відповідь на виклики сучасної освіти та потреби дитини.

Тема 1.2 Соціально-емоційне навчання: концепції та наукові підходи

Анотація: Тема присвячена розкриттю змісту соціально-емоційного навчання (СЕН) як цілісного підходу до розвитку емоційних, соціальних і

поведінкових компетентностей учнів. Розглядаються провідні наукові моделі СЕН, зокрема концепція CASEL, українські та міжнародні дослідження у сфері емоційного інтелекту, саморегуляції та соціальної взаємодії. Аналізуються механізми впливу СЕН на успішність навчання, благополуччя учнів та педагогічний клімат у класі. Особлива увага приділяється інтеграції соціально-емоційних практик у різні освітні дисципліни, ролі вчителя в розвитку емоційної компетентності та створенні середовища підтримки. Тема сприяє формуванню розуміння теоретичного підґрунтя СЕН і його значення для сучасної партнерської педагогіки.

Тема 1.3 Побудова партнерської взаємодії: комунікація та взаємодія.

Анотація: Тема спрямована на розкриття ключових принципів ефективної комунікації та взаємодії у партнерських взаєминах між учителем і учнем. Розглядаються сучасні комунікативні моделі, що базуються на відкритості, діалозі, емпатії та врахуванні потреб учнів. Аналізуються стратегії активного слухання, ненасильницького спілкування, техніки зворотного зв'язку та методи створення атмосфери довіри й поваги. Акцентується увага на формуванні співпраці, розвитку навичок самовираження та відповідальності учнів, а також на ролі педагога як партнера, фасилітатора й модератора комунікаційних процесів. Практичний аспект теми передбачає вивчення моделей взаємодії, що забезпечують ефективне співтворення, спільне прийняття рішень та підтримку позитивного емоційного клімату в освітньому середовищі.

Тема 1.4 Створення психологічно безпечного середовища

Анотація: Тема присвячена принципам, умовам і практикам формування психологічно безпечного середовища в закладі освіти як необхідної основи для партнерських взаємин між учителем та учнем. Розглядаються чинники, що впливають на емоційний клімат у класі, зокрема рівень довіри, передбачуваність взаємодії, підтримка, справедливість і повага до індивідуальності кожного учня. Особлива увага приділяється ролі вчителя у формуванні такого середовища через демонстрацію емпатії, використання позитивної дисципліни, моделювання здорової комунікації та створення можливостей для висловлення думок без страху осуду. Тема також включає аналіз методів профілактики булінгу, управління емоціями, організації простору, який сприяє психологічному благополуччю, та інтеграцію елементів соціально-емоційного навчання для підтримки позитивної динаміки в класі.

Модуль 2. Практика впровадження партнерської взаємодії у контексті СЕН

Тема 2.1. Методи й інструменти СЕН у щоденній педагогічній

практиці

Анотація: Тема присвячена практичним підходам до впровадження соціально-емоційного навчання (СЕН) у щоденну роботу вчителя. Розглядаються ефективні методи розвитку п'яти компетентнісних доменів СЕН: самосвідомості, саморегуляції, соціальної обізнаності, навичок стосунків та відповідального прийняття рішень. Висвітлюються інструменти, що підтримують створення безпечного емоційного середовища: міні-ритуали початку й завершення уроку, щоденні практики емоційних чекінів, техніки усвідомленості, вправи на співпрацю, рефлексивні методики та позитивне підкріплення. Акцент робиться на інтеграції СЕН у зміст навчання без перевантаження програми, а також на розвитку партнерської взаємодії між учителем та учнями. Практична частина теми спрямована на формування навичок добору методів відповідно до вікових особливостей дітей і контексту класної роботи, що сприяє створенню ефективного, підтримувального та емоційно здорового освітнього середовища.

Тема 2.2. Інтерактивні вправи для розвитку партнерської взаємодії

Анотація: Тема спрямована на опанування інтерактивних методів, що формують у здобувачів освіти навички партнерської взаємодії, взаємоповаги та ефективної комунікації. Розглядаються типи інтерактивних вправ, які поєднують принципи соціально-емоційного навчання (СЕН) із сучасними педагогічними стратегіями — кооперативним навчанням, навчанням через досвід, груповими рольовими моделями взаємодії. У фокусі – вправи на розвиток навичок активного слухання, емпатійного спілкування, конструктивного вирішення конфліктів, розподілу ролей, командної роботи та спільного прийняття рішень. Особливу увагу приділено тому, як інтерактивні вправи допомагають вчителю вибудовувати партнерські стосунки з учнями та створювати умови для емоційно комфортного й продуктивного навчального середовища.

Тема 2.3. Трансформація класного середовища засобами СЕН

Анотація: Тема зосереджена на тому, як інструменти соціально-емоційного навчання (СЕН) можуть змінити класне середовище, зробивши його безпечним, підтримувальним і сприятливим для партнерської взаємодії між учителем та учнями. Розглядаються підходи до створення позитивного мікроклімату в класі: формування правил на засадах співтворення, розвиток культури емоційної відкритості, упровадження практик саморегуляції та взаємної підтримки. Аналізуються ефективні моделі організації простору, які сприяють співпраці та активному залученню учнів, а також стратегії управління поведінкою, засновані на повазі, емпатії й позитивному підкріпленні. Значну увагу приділено впровадженню щоденних мікропрактик СЕН, що допомагають зміцнювати почуття приналежності, покращувати комунікацію та запобігати

конфліктам. Практичний блок теми спрямований на формування в учителів умінь переосмислювати педагогічні підходи, переглядати структуру уроку та організацію взаємодії так, щоб класне середовище ставало простором розвитку, довіри та партнерства.

Тема 2.4. Розробка власного педагогічного кейсу

Анотація: Тема спрямована на формування в учителів уміння розробляти та презентувати власні педагогічні кейси, що відображають застосування соціально-емоційного навчання (СЕН) у конкретних освітніх ситуаціях. У межах теми здобувачі аналізують типові професійні виклики, пов'язані з комунікацією, взаємодією та емоційним кліматом класу, та вчать трансформувати їх у кейсові завдання.

Розглядаються етапи створення кейсу: визначення проблемної ситуації, опис контексту, обґрунтування актуальності, формулювання педагогічної мети, добір методів і інструментів СЕН, прогнозування результатів та варіантів розв'язання.

Значна увага приділяється практичній роботі: учасники моделюють педагогічні сценарії, добирають інтерактивні вправи, створюють алгоритми дій учителя у партнерській взаємодії з учнями. Тема допомагає педагогам систематизувати власний досвід, осмислити його через призму СЕН та сформувати портфоліо практик, готових до впровадження в шкільну діяльність.

Тема 2.5. Використання цифрових технологій для підтримки партнерської комунікації між учителем і учнем

Анотація: Тема розкриває можливості сучасних цифрових технологій для підсилення партнерської взаємодії між учителем та учнем у межах концепції соціально-емоційного навчання (СЕН). Розглядаються цифрові інструменти, що сприяють відкритій комунікації, зворотному зв'язку, спільному плануванню освітнього процесу та розвитку емоційної компетентності учнів. Аналізуються платформи для опитувань і чек-інів, застосунки для рефлексії, інструменти для візуалізації емоцій, цифрові дошки для співпраці, середовища для спільного створення проєктів. Значну увагу приділено етичним аспектам роботи з цифровими сервісами, питанням безпеки даних та формуванню цифрової культури взаємодії. У практичній частині здобувачі апробують різні цифрові рішення для організації партнерської комунікації, моделюють сценарії використання технологій у щоденній педагогічній практиці та вчать обирати інструменти відповідно до віку учнів, мети заняття й педагогічної ситуації. Тема сприяє формуванню навичок сучасного вчителя, здатного підтримувати довірливі стосунки з учнями через уміле використання цифрового середовища.

3.1. Орієнтовний перелік практичних завдань

✓ Аналіз педагогічної ситуації з позицій соціально-емоційного навчання.

✓ Розроблення фрагмента уроку з використанням інструментів СЕН.

✓ Створення власного педагогічного кейсу партнерської взаємодії.

3.2. Орієнтовний перелік питань для самостійного опрацювання

✓ Педагогіка партнерства в умовах Нової української школи.

✓ Роль соціально-емоційного навчання у формуванні безпечного освітнього середовища.

3. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Нормативно-правові документи

1. Закон України «Про освіту». URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/print>
2. Концепція Нової української школи. МОН України. Київ, 2020. 34 с.

Основна література

1. Антонова В. М., Залеська О. В., Соловійова В. В., Чепенко Л. М., Чернобровкіна В. А. Безпечний простір: програма тренінгів для батьків. Київ: Пульсари, 2021. 145 с.
2. Бізяєва А. В. Соціально-емоційне навчання в практиці української школи. Психологія і суспільство. 2021. № 1. С. 45–52.
3. Гринців М., Зубрицький І. (2024) Організація професійної комунікації в соціальній роботі. *Journal «ScienceRise: Pedagogical Education»*. №2(59), 2024. С.18–23.
4. Дубасенюк О. А. Партнерська взаємодія як базова складова комунікативної компетентності майбутніх педагогів в умовах магістратури. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*. 2022. № 1(349). Ч. 2. С. 15-25. URL : <http://visnyk.luguniv.edu.ua/index.php/vped/article/view/773/778>
5. Любченко Н. В. Технологічний аспект розроблення стратегії розвитку закладу загальної середньої освіти. *Імідж сучасного педагога*. 2020. № 6 (195). С. 26–32. URL : [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2020-6\(195\)-26-32](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2020-6(195)-26-32).
6. Луначек В. Нова українська школа: практична реалізація. URL: <http://osvita.ua/school/reform/53666/>.
7. Навчальний поступ учня як індикатор якості освіти. URL: <http://surl.li/dffndt>
8. Педагогіка партнерства у професійній діяльності вчителя: навч. посіб. Житомир: Вид-во ЖДУ, 2023. 100 с.

9. Принципи управління класом: як подружитися з учнем і бути авторитетом. URL: <https://nus.org.ua/articles/pryntsypy-upravlinnya-klasom-yak-podruzhytysya-z-uchne-m-i-buty-avtorytetom/>

10. Продан В.І. Соціально-педагогічне партнерство в освіті: досвід воєнного часу. *Педагогічний дискурс*. 2023. №18. С. 125–130.

11. Савельчук І.Б. Адаптивність технологій соціальної роботи для підтримки стійкості суспільства. *Партнерська взаємодія у системі інститутів соціальної сфери*: зб. матеріалів V Міжнародної науково-практичної конференції (26 листопада 2024 р., м. Ніжин) / За заг. ред. О. В. Лісовця. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2024. С. 139–142.

12. Савченко В.А., Москалець М.М., Лаврова Л.В. Теоретичні та технологічні аспекти формування здорового способу життя у процесі модернізації вітчизняної освіти. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*: збірник наукових праць, №76, Т.2 2021р., Класичний приватний університет. Запоріжжя С. 60–66. DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2021.76-2.10>

13. Савченко В.А., Лаврова Л.В., Куций А.М., Андрющенко Т.Г. Підвищення ефективності навчально-виховного процесу шляхом упровадження інноваційних освітніх технологій. *The 5th International scientific and practical conference “Modern and global methods of the development of scientific thought”* (October 25 – 28, 2022) Florence, Italy. International Science Group. 2022. P. 470–473.

14. Савченко В.А., Братаніч Б.В., Лаврова Л.В. Взаємодетермінація здоров'я та здорового способу життя як філософська проблема. *Вісник Дніпровської академії неперервної освіти Серія «Філософія. Педагогіка»*. № 1 (2) 2022 рік ISSN 2786-7005 (Print) ISSN 2786-7013 (Online) С. 18–22. DOI <https://doi.org/10.54891/2786-7005-2022-1>

15. Савченко В.А., Лаврова Л.В. Готовність педагога Нової української школи до інноваційної діяльності. *Вісник Дніпровської академії неперервної освіти Серія «Філософія. Педагогіка»* № 2 (3) 2022 рік ISSN 2786-7005 (Print) ISSN 2786-7013 (Online) С. 20-226. DOI <https://doi.org/10.54891/2786-7005-2023-1-10>

16. Савченко В.А., Лаврова Л.В., Гірліна Н.Ю. Готовність педагогів до взаємодії з учнями з негативним ставленням до здорового способу життя. *Вісник Наука і освіта. Серія «Педагогіка»*. №32023 рік. С. 3-11 DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2023-3-1>

17. Соціально-педагогічне партнерство закладів освіти та соціальних інституцій під час війни: матеріали IV Всеукраїнського круглого столу / За заг. ред. Т. Куниці. Івано-Франківськ: НАЇР, 2025. 124 с.

Додаткова література

1. Гончар Л. Теоретична інтерпретація сімейно-спрямованих очікувань сучасної учнівської молоді. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип 51, 2022. С.463-467.
2. Гуменюк О.І. Міжвідомча взаємодія у сфері захисту дітей в Україні: теоретичні основи та практичні аспекти. *Науковий вісник Херсонського держ. ун-ту. Серія: Психологічні науки*. 2021. № 3(6). С. 85–90.
3. Кавецька Н. Соціальний захист в умовах війни: виклики, партнерство, рішення. *Соціальна політика і право*. 2023. №2. С. 22–27.
4. Пасічник Л.В., Пісковенко А.О. Педагогічні умови розвитку учнівського колективу Нової української школи. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах* : зб. наук. пр. / [редкол.: А.В. Сущенко (голов. ред.) та ін.]. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2024. Вип. 97. С. 82-87 <http://www.pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2024/97/16.pdf> DOI <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2024.97.14>
5. Савченко В.А., Лаврова Л.В., Гірліна Н.Ю. Самоактуалізація та самореалізація як освітні пріоритети Нової української школи. *Вісник Дніпровської академії неперервної освіти Серія «Філософія. Педагогіка»*. № 1 (4) 2023 рік. С. 62–67. ISSN 2786-7005 (Print) ISSN 2786-7013 (Online) УДК 101:37.01
6. Liakh Viktor, Renata Vainola, Maryna Lekholetova. Technological principles of social projecting in the civil society organizations' activities in Ukraine. Society. *Integration.education*. Volume I. Rēzekne, 2024. P. 724-736. <https://journals23.rta.lv/index.php/SIE>
7. Stepanenko O., Ohrimenko Z., Shaforost Y., Pasichnyk L., Pochynok Y. Positive learning environment in educational sphere. *Ambiente de aprendizaje positivo en el ámbito educativo. Revista Eduweb*, 16 (2), 30–48. ISSN 1856-7576 <https://doi.org/10.46502/issn.1856-7576/2022.16.02.2> WOS:000852832400002
8. Shvets, T., Kuzmenko, D., Motuz, T., Moiseienko, I. Pasichnyk, L. The role of mentoring in the professional development of teachers. *Multidisciplinary Science Journal*, 6, 2024ss0201. <https://doi.org/10.31893/multiscience.2024ss0201>